

Que vingui la llum

L'apagada que hi ha hagut a Barcelona no té perdó de Dcu. Qualsevol argument que es vullga fer servir serà una excusa de mal pagador, perquè la realitat és que durant moltes hores un servei que els ciutadans paguen religiosament –sense remugar i a un preu ben alt– no s'ha prestat. Es senzillament un incompliment de contracte per part d'una empresa, tot i que no podem aclarir quina: si la que transporta l'alta tensió, Red Eléctrica de Espana, o la que la distribueix en comptagotes, Endesa. (Per cert, aquest matís, lògicament, al ciutadà perjudicat tant li fa: ell ha pagat un rebut a una sola empresa i és aquesta empresa que ha de respondre si no li proporciona llum. Després, Endesa, si fa al cas, ja passarà comptes amb l'empresa que ha provocat les pèrdues i les reclamacions dels clients.)

Però l'apagada ha fet evident una qüestió molt més greu: algunes empreses espanyoles privades inverteixen tan poc a Catalunya com les empreses públiques espanyoles: més concretament, algunes grandíssimes empreses –de gran volum, perquè són fruit de fusions polititzades o privatitzacions decidides pels polítics– pretenen afegir-se a l'espòli de la colònia catalana, sense oferir cap mena de garantia de servei. Estan disposats a perdre una bona bossa de clients i guanys garantits pels segles dels segles abans que invertir racionalment en la modernització de les seues pròpies infraestructures i xarxes de distribució. (Potser la inoperància d'aquestes empreses no és conscientment anticatalana, però la desproporció entre allò que els clients catalans paguen i la inversió que s'ha destinat a la renovació de les seues xarxes evidencia, si més no, l'oblit i la deixadesa.) Per acabar-ho d'adobar, les mateixes empreses i alguns polítics il·luminats reaccionen a l'apagada tot advertint que el bon estat de la xarxa depèn de coses incòmodes per als veïns, com substacions urbanes, línies d'alta tensió i allò que vingui. Una vegada més, els polítics i les empreses intenten desempallegar-se de les seues responsabilitats acusant la societat sencera i assenyalant, concretament, els grups de veïns discòls, encara que siguin a l'altre extrem del país –en aquest cas són els qui s'oposen a les torres gegants d'alta tensió de la connexió elèctrica amb França.

Les empreses són les responsables del servei al client, i l'ajuntament (o la Generalitat o l'estat) de cercar solucions racionals i còmodes –si més no, no incòmodes– per als seus veïns. A les primeres se'ls paga per això i als segons, també. La localització d'una línia o una substació elèctrica pertanyen a aquell terreny de la bona gestió que omple la boca de tants polítics. Les administracions han de resoldre de la millor manera possible aquests problemes, ser pedagògics si no hi ha perjudici i reparar els danys (indemnitzar) si el perjudici és inevitable –i l'actuació imprescindible.

Direcció, administració, publicitat i vendes:
 Octubre Centre de Cultura Contemporània.
 Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
 Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
 1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
 Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresol-
 dre. 07001-Palma de Mallorca.
 Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça d'Internet:
 http://www.eltemps.cat
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milián.
Coordinador: Jaume Monzó.
Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Ma-
 ceda, Jesús Prats (fotografia) i Rosa Serrano (docu-
 mentació).
Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (cap de redac-
 ció), Gemma Aguilera, Lluís Bonada i Xevi Camprubí,
 Gemma Morales (secretària de redacció).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Jordi Badia (correcció lingüística), Toni
 Payà (escàner i portada), Vanessa Prieto (maquetació
 i gràfics).
Rúbriques: Francesc-Marc Alvaro, Sebastià Alzamora,
 Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
 Toni Canyis, Muriel Casals, Josep M. Colomer, Agustí
 Colomines, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fà-
 brega, Llibert Ferrí, Josep Gifreu, Alex Gorina, Manuel
 S. Jardí, Alfons Llorenç, Julio A. Manes, Glòria Marcos,
 Joan Mari, Pere Martí, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell,
 Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch, Roger
 Palà, Marta Pessarrodona, Pilar Rahola, Josep Ramo-
 neda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Joan de Sagarra,
 Francesc Sanuy, Jordi Solà, Josep Maria Terricabras,
 Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.
Corresponsals: Tomàs Alcoverro (Beirut), Natàlia
 Boronat (Moscou), Ferran Casas (Madrid), Macià
 Claramunt (Castelló), Miriam Díez (Roma), Joan Lluís
 Ferrer (Eivissa), Carla Fibla (Rabat), Ricard González
 (Washington), Joan Antoni Guerrero (Andorra), Pere
 Habet (Catalunya Nord), Victòria Jiménez (Londres),
 Jordi Llaonart (Kuwait), Carles Marqués (Menorca),
 Octavi Martí (París), Jordi Miró (Brussel·les), Fed-
 erico Rivas (Buenos Aires), Anna Sàez (Lleida), A. V.
 Santamaria (Alacant), Gemma C. Serra (Berlín), Sergi
 Vicente (Pequín).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
 Albert Balanzà, Oriol Bohigas, Miquel Calvet, Violeta
 Camarasa, Alexandre Carbó, Borja Català, Antoni Cas-
 tel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer,
 Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel
 Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric
 Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido,
 Roser Gasol, Salva Giménez, Pere Gimferrer, Dani
 Gómez (País Basc), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Mai-
 te Insa, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna
 Melià, Joan M. Oleaque, Pelaj Pagès, Aida Palau, Óscar
 Palau, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç
 Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Violeta Tena.
Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Maite Insa (anglès i francès) i Guillem
 Soler (Alemany).

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Josep
 Andrés, Tina Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José
 Luis Iniesta, Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria
 Matamala, Jordi Play.

Disseny: Vanessa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Foto de la portada: Àlvaro García.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
 Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Eva Hernández i
 Sílvia Fornells (Barcelona). Tel.: 932 384 262. Margali-
 da Mateu (Palma). Tel.: 971 720 763

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí, Assumpció Palau i Quica
 Sena.

Fotomecànica i impressió: Signo Gráfico S.L.

Alboraia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
 mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
 ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Als nostres lectors

No és previsible que la missa en llatí, que el papa Benet XVI ara promou, capgiri la tendència a la baixa del nombre de catòlics practicants, si més no a casa nostra. Però n'hi ha que temen que done als més ortodoxos (i aquells que tenien síndrome d'abstinència de cerimònies en llatí són més que ortodoxos) l'oportunitat de separar-se de la resta, de fer-se veure com a catòlics més purs i, al capdavall, de reforçar les seues conviccions més extremes. Aquesta possible radicalització és un fet preocupant i no afecta sols el món catòlic sinó també el conjunt de la ciutadania. D'uns quants anys ençà, l'església espanyola i la valenciana donen mostres d'haver optat per un discurs més tancat, poc amic del diàleg amb l'executiu de Rodríguez Zapatero i més acostat al PP. Prediquen amb l'exemple un perillós estil de nacionalcatolicisme.

Àlex Milián